

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1887 - Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

ΙΑ'

ΝΑΣ δημοσιογράφος ρώτησε σέ λίγο τὸν μελλοθάνατο :

— Έχεις κανένα παρόντο, Κουτσούζο;

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ κατάδικος, ἔχω ἓνα μεγάλο παρόντο : Τὸ ὅτι εἶνε ψέμμα αὐτὸ ποὺ λένε πὺς σκότωσα ἄνθρωπο γιὰ 100 δραχμῆς. Ἀμ' δὲν σκότωσα κανέναν πλούσιον, ἂν ἦταν νὰ κἀνω ἐγκλήματα γὰρ λεπτὰ ; Ἐξ ἄλλου, ἐγὼ ἤξερα πὺς ὁ μπακάλης ὁ Πετροπούλιος παίρνει κάθε νύχτα μαζὺ του τὴν εἰσπραξίαν τοῦ μαγαζιοῦ. Ἦξερα πὺς τὸ στυράρι δὲν εἶχε πολλὰ λεπτὰ. Ἔτσι στὰ καλά καθούμενα λούττον θὰ σκότωνα τὸ Φαναρίτη;

Τὴ στιγμή αὐτὴ ἔφτασε στὶς φυλακὲς κ' ὁ φρουραρχὸς Ἀθηνῶν Μακρῆς. Μόλις ὁ φρουραρχὸς εἶδε τὸ μελλοθάνατο δεμένον μ' ἀλυσίδες καὶ σχοινὰ, διέταξε νὰ τοῦ βγάλουν τὰ «σίδερα» καὶ νὰ τοῦ ἀφήσουν μόνον τὰ ἀπὸ χοντρὸ σχοινὶ δεσμιὰ του. Ἐπίσης ὁ φρουραρχὸς διέταξε νὰ δώσουν στὸν Κουτσούζο ψωμί, κρασί κ' ὅτι ἄλλο ζητήσει.

Ὁ τουφεκισμὸς τοῦ Κουτσούζου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ σπὶς ἐξήμιση τῆς ἐπομένης. Διέταχθη λοιπὸν ὁ διευθυντὴς τοῦ Μεντιρεσὲ νὰ τὸν παραβῶντα τὰ μεσάνυχτα στὸ ἀτόπισμα ποὺ θὰ πῆγαινε νὰ τὸν παραλάβῃ, ἀφροῦ τοῦ φορέσῃ στολὴν στρατιωτοῦ, γιὰ τὴν καθάρισα ποὺ θὰ προηγεῖτο τῆς ἐκτέλεσεως.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ, ὁ Ἀττικὸς οὐρανὸς ξημέρωσε κατακάθαρος, ἠλιόγλυτος, νελαστός.

Ὁ κατάδικος Κουτσούζος εἶχε μετεντυθεῖ ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα στὸν Πειραιᾶ.

Ἡ ἐκτέλεσις θὰ γινότανε ἐκθῆν τοῦ Νεκροταφείου Πειραιῶς, στὴ θέσι Καμίνια, κοντὰ στὸ σφαγεῖο τοῦ Πειραιῶτου κρεοπωλοῦ Ἀντιφρόδιου.

Πολλὰ στὸ σφαγεῖο εἶχαν ἀνοῖξαι κιόλας ἀπὸ τὴ νύκτα τὸν τάφο, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐρρίπτετο τὸ πτώμα τοῦ Κουτσούζου.

Ἀπὸ τὸ γλυκοχάραμα ἀκόμα ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνωνται στὸ μέρος τῆς ἐκτέλεσεως πλήθρη περὶ ὄντων. Πρῶτες καὶ καλύτερες κατέφθανον ἡ γυναῖκες τῶν γύρω συνοικισμῶν, πολλοὶ Πειραιῶτες καὶ ἀρχετοὶ Ἀθηναῖοι.

Ὅσο ἡ μέρα προχωροῦσε, κατέφθαναν ἐπὶ τόπου καὶ νέα μπουλούκια πολιτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

«Πρῶτη φορὰ, γράφουν ἡ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς, παρετηρήθη τόση κοσμοσυρροή εἰς ἐκτέλεσιν καταδίκου».

Γιατὶ αὐτὴ ἡ περιεργεῖα ὅμως ; Γιατὶ δὲν ἐπρόκειτο ἴσως περὶ καταιγισμῶν, ἀλλὰ περὶ τουφεκισμοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πειραιῶτες εἶχαν χορτάσει τὸ θέαμα τῆς λαμπρῆς ἀποκαταστάσεως ἀνθρωπίνους κεφαλῆς. Ποδοῦσαν φαίνεται νὰ δοῖν καὶ κἀπὶ τὸ νέο, τὸ ἔκτακτο...

Ἀπὸ τὴς ἀρχῆς Πειραιῶς ἔφτασε πρῶτος στὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσεως ὁ διοικητὴς τῆς ἐν Πειραιῇ μοίρας χωροφυλακῆς Καστερσιῶδης.

Στὴς 5 καὶ 10' δυνατὰ σπλήνισματά παραξύνουν τὴν ἥσυχον ἀτμόσφαιρα. Καταφθάνει μὴ ἕλη ἱπποὺ ὑπὸ τὸν ἑλαρχο Μελιτάδου καὶ τοὺς ἀνθυπάρχους Πιεργιάδου, Γουναρανῆν καὶ Καλογεροπούλου.

Μοῦν ὥρα παρέρχεται. Καὶ καταφθάνει κατόπιν ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ στρατιώτες τοῦ λεξιμοῦ ὑπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν τοῦ Φρουραρχείου Πειραιῶς Φωτίου.

Πίσω ἀπ' τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ ἔρχεται τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ 4 λοχαγῶν, 8 δεκανεῖς καὶ 4 στρατιώτες. Καὶ οἱ δώδεκα αὐτοὶ ἄνδρες εἶνε οἱ καλύτεροὶ σκοπευταὶ τοῦ 1ου τάγματος τοῦ 7ου συντάγματος.

Ἡ ὥρα τῆς ἐκτέλεσεως πλησιάζει. Ἡ ἕλη τῶν ἱππέων ἀνατινύσεται καὶ σχηματίζει ἓνα μεγάλο τετράγωνον γύρω ἀπ' τὸ μέρος στὸ

ὁποῖο ἔχει παραταχθεῖ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴ φθάνει ἐπὶ τόπου ὁ μοίραρχος Ἀθηνῶν Στεφάνου, ὁ φρουραρχὸς Πειραιῶς Πανᾶς καὶ ὁ Βασ. Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου Ἀιβαλιώτης.

Ἦρω ἀπ' τὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσεως μαυρολογεῖ τώρα τὸ πλήθος. Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιῶτες συνωδοῦνται καὶ διαγωνίζονται γιὰ νὰ παρακολούθησιν ὅσον τὸ δυνατόν πᾶντα τὸ τραγικὸ θέαμα. Ἐπικρατεῖ μολαταῦτα ἀπόλυτη σιωπή...

Ἡ ὥρα εἶνε 6 καὶ 15' κ' ἀπὸ μακριὰ φαίνεται νάρχεται τ' ἀμάξι μὲ τὸν κατάδικον. Εἰκοσι ἑφτάτοι χωροφυλακεῖς τὸ συνοδεύουν. Ἄλλοι τέσσαρες χωροφυλακεῖς ἐνοστοὶ κ' ἓνας λοχίας τοῦ πεζικοῦ βρίσκονται ἐπ' αὐτοῦ. Στὴ μέση τῶν ἐνόπλων χωροφυλακῶν κἀβαται δέσμιος ὁ Κουτσούζος. Πλάι του βρίσκεται ὁ ἱερεὺς τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν Μελιχεδὲξ Φρονιάδης.

Ὁ Φρονιάδης προσπαθεῖ νὰ ἐμψυχώσει τὸν μελλοθάνατον. Τοῦ μιλάει γιὰ τὴν ἀτέραντη καλωσύνη καὶ μακροθυμίᾳ τοῦ καλοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ, ὅπου τὰ βάσανα τῆς μάταιης καὶ πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς τελειώνουν...

Μὰ ὁ Κουτσούζος λίγο προσέχει σ' αὐτὰ. Κυττάζει πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκτέλεσεως, βλέπει τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα καὶ λέει :

— Καλὰ εἶν' αὐτὰ, παπὰ μου, μὰ ἐγὼ εἶμαι νέος κ' εἶνε κρίμα νὰ χαθῶ τόσο γρήγορα.

Ὁ ἀτυχὴς μελλοθάνατος φορεῖ μὴ τεμμένη στρατιωτικὴ στολὴ καὶ φέρει χειροπέδες... Οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι τὸν φρουροῦν, τὸν φέρουν τώρα πρὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Στρατοδικείου, ὁ ὁποῖος τοῦ διαβάσει τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφασι.

Ὁ Κουτσούζος ἀνοίει ἀτάραχος. Σὲ μὴ στιγμὴ ὅμως εἶναι ἓνα βλέμμα ἀγρίου μίσους γύρω του καὶ προσπαθεῖ νὰ σάσῃ τὰ δεσμιὰ του. Τὰ δεσμιὰ ὅμως εἶνε γερά καὶ δὲν σπάζουν τόσο εὐκολά.

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως τελειώνει...

Ὁ λοχαγὸς Ἀιβαλιώτης προχωρεῖ πρὸς τὸ μελλοθάνατον καὶ προβαίνει στὴ στρατιωτικὴ του καθάρισα...

— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως, τοῦ λέγει, σὲ καθιστῶ. Ἀπαίτησις Σ. Κουτσούζου, ὡς ἀνάξιον!

Συγχρόνως κ' ἓνα σουγιά τοῦ ξιλόνηι τὸ στέμμα ἀπ' τὸ πρῆξιον καὶ τὰ κομπὰ ἀπὸ τῆς στολῆς.

Παραλαμβάνουν κατόπιν τὸν κατάδικον καὶ τὸν τοποθετοῦν πρὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπασματος.

Τὸ πλήθος σιωπᾷ.

Ὁ Κουτσούζος κυττάζει γύρω του τὸν κόσμον, κυττάζει τὴν ἡλιοπλημύρα τῆς ὥρας καλοκαιρινῆς ἡμέρας κ' ἀναστενάζει.

Σφίγγει κατόπιν τὰ δόντια του, μισοκλείνει τὰ βλέφαρα καὶ κυττάζει λοξὰ, περμιένοντας τὸν θάνατον.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπασματος ἀξιωματικὸς ξιφουλκεῖ καὶ δίδει τὰ σχετικὰ παραγγέλματα :

— Γεμίσατε !...

— ... Ἐπὶ σκοπὸν !...

— Πῦρ !....

Μὴ ὁμοφρονία ἀκούεται καὶ ὁ Κουτσούζος τινάζεται ξαφνικὰ καὶ σφριάζεται στὸ χῶμα νεκρὸς.

Τὸ πλήθος τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον σιωποῦσε μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ἀρχίζει τώρα — ἀγνωστον γιατί — ν' ἀποδοκιμάζῃ τοὺς ἱπτεῖς. Ἐπακολουθεῖ ἐπέλασις ἐναντίον του καὶ οἱ περιεργοὶ διασκορπίζονται σποῦς γύρω ἀγρούς.

Κλητῆρες τῆς ἀστυνομίας πλησιάζουν τὸ πτώμα τοῦ Κουτσούζου, ἔτοιμοι νὰ τὸ μεταφέρουν εἰς τὸν πλησίον λάκκον καὶ νὰ τὸ ἐνταφιάσουν.

Πρὸ αὐτοῦ ἐξετάζει τὸ πτώμα τοῦ καταδίκου ὁ ἱατρὸς κ. Β. Παπαβασιλείου.

Μετὰ τὴν ἱατρικὴν ἐξέτασιν, τὸ πτώμα ἐνταφιάζεται καὶ οἱ παριστάμενοι ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ ἀποχωροῦν.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν κατήρτισε ὁ ἐξετάσας τὸ πτώμα τοῦ Κουτσούζου ἱατρὸς Β. Παπαβασιλείου, ὁ ἐκτελεσθεὶς κατάδικος ἔφερε ἐπ' αὐτὸν ὄλῳ τραύματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἔξ διαμπερεῖ.

Ὁ κατάδικος, πληγὴς ἀπὸ τὴς σφαίρας τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπασματος, κατέπεσεν ὕπτιος, μὲ τὰ βλέφαρα ἀνοικτά.

Ἡ καρδιὰ του χτυποῦσε 4—5 δευτερόλεπτα μετὰ τὸν τουφεκισμό. **ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.**

Αἰχμαλωσία ξένων περιηγητῶν ἀπὸ Ἑλλήνων ληστῶν.

(Σκίτσο ξέου ζωγράφου)